Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

uotissime. Et finito missa prius quam nonam in
capiat unde valde istis fuit. si nona ñ dicta
discedet. Sed ideo discessit cum omnib' qui cum illo
ad has missas veniant. atq; tendunt ad do
mum in qua erant plurima ꝓparata. & ornata
ut mos ē communis. Vbi simul venientes.
cum manu abluerent. & dum missa paratur. ante
quam discumberet sponsus Marie memor. & no
ne quam ñ dixerat rogat illos ut expectent se
donec redeat. sciens qd tota die ñ haberet spa
cium q̃ cantaret illa ñ ante pndum. Mox
itaq; capella quida intrat. & ibi cepit psallere
nonam ante aram psalmis toto corpe. Qua
dum iacens cantaret obdormiuit forte. & ecce
ei in visione desup in aere mat dñi apparuit.
quasi tristis & indignans erga illum. & si eam tang
noscat impar ut indicet. Cui ille respondit
qd eam ñ cognoscet. ad hec illa se Mariam illa
ee indicat de q̃ nona erat quam m incepit. Et
adiecit. Verum inq̃t qd in facta ē iniuria. sui
confusa. & turbata pre magna tristicia. qd qn
dam virgo eam desponsata cuida. qui spuens
& reliquens me nec accepit altam. & me re
net ut iualem & sicut adultam. Sed q̃ michi
tantam fecit iniuriam. hic magnam luet penam
uire s debitam. & me pdet atq; meam simul a
micciam. Tunc hec cuncta de se dicta ille in
cens miser intelligens. minus timefactus
licet dormiens ingemuit. se affirmans
& lacrimans plurimum culpabile. & implorat
atq; supplicat sibi dari veniam dicens. Miserere
mei inq̃t o mat altissima. ñdum feci qd p
misi. adiuua dna pia & sibiem. Non ne
gare q̃ amare dñm & te cupio. & seruire & lau
dare semp. immo illi nupta quam accepi re
linquere. & te meam primam & bonam dnam si
placet recipere. Tunc pia virgo mota his fle
tibus & precib' aut illi dormienti. Istis parce
uocib'. & qd m m pmitis fac ut potes cicr.
Qd si agas. intuebor te misericiter atq; mis filio
senneq; in hoc nrm adee auxilium m t pfu
turum atq; in perpetuum. Sic locuta virgo sca
festum disparuit. & iuuenis memor que uide
rat letus in se redit. & de responso sibi da
to a beata virgine credebat. & liberum se es
se a commisso scelere. Mox q̃ surrexit. & p
rexit ad suum pontifice. pandens ei cum sus
pitus tonitrui rei ordine quom eum minuci se
duxerant. & que p pulchrima Mariam sibi
reuelata fuerant. atq; orat ut puellam
ab eo disiungeret. & ut pat ei virgine re
capet. nam Mariam ꝓpter illa nolebat dimit
tere. quam ut dnam & matrem solebat diligere.
& ut sibi magnam penitentiam daret. q̃ tanti
peccati posset pmereri. veniam postulat. Qre
sul autem audiuit illum suum clericum. quem ut
dilig̃ebat sicut pat filium. tam pfecte pen
tentem. & veniam poscentem. patiens corripuit
penitentiam quam voluit dedit. inonens illum
ut deinceps uirtuti ageret. & ut iuste atq;
pie & caste uiueret. & que demon suaderet
omnia repneret. qui ita pmiendo veniam
recipet. atq; semp sine fine cum Maria ui
ueret. Post hoc cum omis qui ad illud uocati fe
runtur iubet psul ut ad sua redeant hospi
cia. nam ille clericus nolebat hanc puellam sibi
data tenere ultius. Iubet q̃ illud parentib'
puelle ut hanc daient cum honore ut uole
bant pmitis quia q̃nda sponsam dudum ad
amauerat. que et illum ut credit ampli
dilexerat. Nimis namq; contristata erga illum
fuerat. qa sponsam alia pter illa dilexerat.
atq; ipsam ut iuuenem indignant spreuerat
& hoc ei in visione reuelauerat. Cunctis
u suscitantib; que eet illa. psul aut Hec ē
inq̃t Maria virgo sactissima. que ut luna
ē decora. & ut sol pulcherrima. de qua p nobis
carnem suspsit qui ē ante scla. Hec audientes
puelle parentes atq; omis alii discesserit
laudantes genitrem dei. que os amat sic
defendit a tantis pcis. Et nos fis laude
mus eam sic seruuli. ut p ipsam mereamur
immortales fieri. Am dicat omis qui uult
saluus fieri. His q̃ finitis. ad pdictum rede
amus clericum. enarrantes quam deuotum dem
ceps seruicium impendebat suae pmae dne scis
sime Marie. p qua ita liberat est a pdicta pu
ella. dicepit q̃ magnam penitentiam. & du
uxit ualde se affliat iciunando & oran
do. iuxta uerba psulis cui erat confessus
modu sceleris. ut veniam pmereri possit.
Nam & beate Marie suae dne dulcit & in
tente & deuotissime die & nocte plus quam
erat solitus seruebat. cum lacrimis & gemi
tib; orans. ut post finem animam suam defen
deret. ne in illa minime manu mutet. Ti
mebat enim hostis antiqui insidias. & ne mu
granter capet. atq; ad tormenta secum ducerit
O quam pia. & quam magna di ē clemtia. erga
iusta & scam desideria. sic m in hoc facto pos
sum cognoscere. in quo iste ñ indignie iu
stus ē hoc petere. Nam post breue tempus
in languorem decidit. quo deussus & defect
morte sua obiit. & regnum etnum accepit qd
quesiuit. qdq; ipse pecuit. fert enim qd ad
illum insibiliter uenerit sua pia dna mat
apm quam amabat dulcit. & accepit animam
eius & duxit secum ut credit ad uitam etnam.